

**Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei.
Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe**

Vin iar cuvânt în cartea Mea de azi, vin din cer pe pământ cuvânt ca să-i hrănesc cu el pe cei ce s-au dat Mie dintre fiii oamenilor, pe cei credincioși, care așteaptă venirea Mea pe pământ și făgăduințele Mele de cer nou și de pământ nou și de om nou, după chipul și asemănarea Mea între pământ și cer. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cel ce dă viață oamenilor prin moartea și prin învierea Sa, așa cum Tatăl a voit să lucrez Eu, Fiul Său. O, fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de înviere la glasul Meu, care cheamă omul de la moarte la viață. Învierea am venit s-o aduc peste om, duh umilit am venit să-i dau omului, și ies în calea lui cuvânt ca să-i dau lui. Amin.

Laudă, Ierusalime nou, laudă-L pe Domnul, Care vine la tine cuvânt. *«Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Domnului, lăudați-L pe Domnul, că este bun, și este mare peste toți dumnezeii, și toate câte a vrut Domnul, a făcut în cer și pe pământ»*, precum este scris. Amin.

O, poporul Meu de azi, Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te îndemn tot mai mult să te aduni la rugăciune și să ceri la Mine toate câte Eu voiesc să fac în cer și pe pământ, căci Eu te voiesc pe tine cerul Meu pe pământul român și te voiesc ajutorul Meu în vremea aceasta grea, când omul nu mai are pe Dumnezeu de Stăpân al său. Vin la tine cuvânt, poporul Meu de azi, și Mă port cu el peste pământ ca să-l ajut pe om să bea din apa Mea, din cuvântul vieții, poporul Meu, dar tu trebuie să te rogi mereu pentru biruința cuvântului Meu peste pământ și peste om și trebuie să înțelegi tot mai mult că pentru aceasta te-am ales Eu dintre oameni și te-am născut al Meu din cuvântul Meu și că pe mulți voiesc să-i nasc așa, și să fie ai Mei apoi, precum tu ești. O, păstrează-ți umilința de duh, Ierusalime de azi, și întărește peste tine această înviere, căci fiii oamenilor nu știu taina învierii, nu știu de unde vine ea, de unde începe ea și cum lucrează ea în om, și iată, pe mulți îi ajută firea lor cea bună prin duhul lor cel umilit în ei, și care îi face să aibă îndrăzneală la Dumnezeu pentru mântuirea lor, iar pe alții mulți nici păcatele lor nu-i ajută să se așeze în duh umilit, în duhul învierii și al mântuirii și al temerii de Dumnezeu și al iubirii apoi, căci oamenii nu se tem de Dumnezeu, ci doar când îi ajung pe pământ plata păcatelor lor, doar atunci dau să se teamă ei de Dumnezeu, Care poate să dea omului scăpare din greu prin iertare ispășitoare.

M-am întâlnit, în mersul Meu pe pământ acum două mii de ani, cu femeia samarineancă, despre care este scris în Scripturi. Ea avea firea bună și blândă prin duhul umilit din ea, iar când Eu am lucrat peste ea ca să-i învederez păcatele și s-o curăț de ele, ea s-a umilit și a prins îndrăzneală spre Mine pentru mântuirea ei de păcate.

O, nu pot Eu avea mai mare avere în om ca și duhul lui cel plin de umilință, poporul Meu, și prin care Eu sunt primit de om când bat din părți la ușa lui ca să intru și să fac curat peste viața lui, prin care să Mă arăt Eu apoi între oameni cu fața Mea, cu trăirea Mea în om, așa cum Mi-am arătat Eu lucrul Meu în femeia samarineancă, după ce ea a înviat la cuvântul Meu cel curățitor de păcat peste om, și apoi a împărțit înviere samarineanca, după cum a primit ea de la Mine, și a adus pe mulți din cetatea ei la credința în Mine și la pocăința de păcate și la duh umilit, duhul învierii omului când Domnul vine și bate ca să-I deschidă omul. O, pentru aceea M-am oprit Eu la fântâna din Sihar când ucenicii Mei M-au găsit grăind cu femeia samarineancă. Venisem pentru mântuirea omului, aceasta era lucrarea pentru care Tatăl Mă trimisese pe pământ, și tot de aceea Mă trimite și azi.

O, popor al cuvântului Meu, se strâng la fântână sfinții care însoțesc pe samarineanca, cea cu care Eu am grăit atunci cuvântul mântuirii. E zi de pomenire în curțile Mele cu tine, căci am fântâna întâlnirii aici, și am la ea de inger pe samarineanca cea din Scripturi, pe cea cu care Eu M-am întâlnit la fântâna lui Israel când mergeam din loc în loc cu ucenicii Mei ca să Mă vestesc venit Mesia Cel de la Tatăl și să Mă așez cu fapte minunate înaintea celor ce avea să ia în ei darul și lucrarea credinței în Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos. Învățătura Mea de azi, duhul umilit, duhul învierii Mele în om, și a omului în Mine, aceasta întăresc Eu în mijlocul tău, poporul Meu, și vreau să-l strig iarăși la izvor pe cel de demult popor al Meu și să-l învăț învierea, și cu dor să-l învăț pe el taina și puterea duhului umilit, prin care omul nu se mai ascunde în el, ci se descoperă înaintea Mea, spre învierea lui din păcat și spre mântuire apoi. Amin.

– O, Doamne și Dumnezeul lui Israel cel credincios al Tău! Primește și iubirea mea, ca să mă las și eu cuvânt lângă Tine și să-i spun poporului Tău de azi că taina duhului umilit poartă în ea duhul învierii, Doamne. Cuvântul gurii Tale, cu care Tu m-ai înconjurat atunci ca într-un giulgiu din care apoi am ieșit înviată, a fost cuvântul învierii mele, și m-ai scos cu el din mormântul în care dormeam, din trupul meu, în care îmi zăcea neputincios sufletul, și m-ai trecut din trup în duh în ziua aceea, Doamne, și m-ai înviat, pentru umilința de duh, pe care eu o aveam în fire, chiar dacă slăbiciunea firii mă ducea spre păcat în însuși trupul meu, stricând eu în el mereu sămânța vieții sufletului meu, pe care-l aveam în trupul meu de la Dumnezeu.

Îi îndemn pe oameni la pocăință și la umilință, și apoi la iubire pentru Tine, Doamne, și apoi la mărturisirea Ta, așa cum eu, după întâlnirea mea cu Tine, am lucrat peste mine și peste cetatea Samaria, în care viețuiam. Iar pe Tine Te rog acum, ajută-i pe oameni și dă-le putere să se facă ai Tăi, așa cum mie mi-ai dat, și am fost eu apoi rodul aplecării Tale înaintea omului ca să-i dai lui învierea, Doamne. O, dă-le oamenilor duh de înviere, duhul umilinței și al mărturisirii, și să Te cunoască oamenii în cuvântul Tău de azi, grăit de însăși gura Ta pe vatra pământului român, și să se umple de Tine cei ce-Ți află glasul și cuvântul Tău de azi, așa cum eu m-am umplut de Duhul Tău când m-ai întâlnit și mi-ai grăit la fântâna lui Israel. Eu sunt venită în zori aici, în curțile Tale cu poporul Tău, lângă fântâna pe care Tu mi-ai dat-o în grijă, și sunt cu cete de sfinți, Doamne, când grăiesc azi la fântână, și le dau sfinților să bea din apa Ta, din cuvântul coborârii mele la fântână cu sfinții, și Te rog să dai oamenilor învierea, așa cum mie mi-ai dat, Doamne, și Ți-ai făcut în mine cale prin duhul meu cel umilit, cu care m-am așezat înaintea Ta când Tu m-ai întâlnit la fântână și m-ai curățat de păcat și de întunericul cel de la păcat. O, ajută-i pe oameni, Doamne, ajută-i cu graiul cuvântului Tău de azi și dă-le lor puterea să Te cunoască în acest cuvânt și să se umilească ei, și precum pe mine m-ai primit, așa să-i primești și pe ei, pe cei ce se umilesc, Doamne, la glasul Tău, care îl curăță pe om de păcat și îi dă lui duhul învierii. Amin, amin, amin.

– Și iată, poporul Meu, sărbătoare de sfinți, venită cu Mine la tine în ziua aceasta, căci mucenicul Gheorghe, sărbătorit și el de sfinți acum, stă gata să se arate venit cu Mine și să dea glas duhului lui cel plin de cuvânt.

Hai și tu, o, mărturisitor al Meu, hai, fiule, și cu bucurie sfântă lasă-ți cuvântul și te bucură între sfinții venirii Mele, căci Eu cu sfinții vin, iar ei ca și Stăpânul lor lucrează, ca niște ucenici, și adevăresc ei Scriptura venirii Mele cu sfinții acum, la sfârșit de timp, când Tatăl iarăși M-a trimis din cer pe pământ. Amin, amin, amin.

– Binecuvintează, Doamne, puterea credinței în Tine și întărește-o în cei ce cred venirii Tale acum pe pământ cu sfinții Tăi, și binecuvintează biruința neamului român, pentru slava Ta din mijlocul acestui pământ, vatra română, pe care Tu Ți-ai așezat calea întoarcerii Tale de la Tatăl la om după două mii de ani de la biruința Ta prin cruce și prin înviere, Doamne. Te rog, o, Te rog în ziua aceasta de sărbătoare a mea între sfinți, Te rog primește ruga mea pentru neamul român, viscolit acum atât de aprig de către cei din el flămânzi de duh de stăpânitori peste acest

neam. S-a stârnit întuneric mare sus la cârma acestui neam și bate viscolul, Doamne. Duhul trufiei, duhul lăcomiei, duhul invidiei a îmbrăcat haina trădării și a lovit fruntea acestui neam, hărăzit de Tine să fie neam de sfinți, Doamne. Voiesc să mă pornesc ostaș ceresc, cum sunt, și să ajut iarăși acest neam, așa cum l-am ajutat de atâtea ori când am stat lângă vitejii lui și am biruit pentru el din partea Ta. Ridic sabia duhului și mă pornesc, Doamne, împotriva duhului trufiei, care se luptă să răstoarne cele așezate de Tine pentru cârmuirea acestui neam. Pe cei ce stau cu dreptate și cu milă la cârma neamului român, întărește-i Tu, Doamne, iar celor ce dau să răstoarne de la locul ei dreptatea, surpă-le lucrarea lor trufașă și nu lăsa duhul minciunii să poată. Așa rugă aduc eu Ție dintre sfinți, în amintirea zilei mele de biruință pe pământ peste cei credincioși din vremea mea. Amin.

O, oameni îngâmfați și plini de voi, de duhul trufiei din voi! Domnul și Dumnezeuul sfinților este Stăpânul acestui neam ales acum, la sfârșit neam al Său, vatră a venirii Lui de la Tatăl acum pe pământ cuvânt care înviază morții din morminte și pe cei vii, care iubesc învierea. Nu voi sunteți stăpânii acestui neam. O, stăpâniți-vă pe voi și trufia cu care v-ați sculat împotriva duhului păcii și al dreptății a toate, dar nu vă mai luptați să stăpâniți voi neamul român, neamul Domnului la sfârșit de timp, țara Lui de azi. Umiliți-vă și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu dacă vreți iertarea prin pocăință, dar nu vă mai îngâmfați peste acest neam, căci neamul român Îl are pe Iisus Hristos, pe Domnul învierii Domn și Cuvânt peste el, și este neam ales dintre neamuri ca să-I fie Lui sală de nuntă și masă de cină de cuvânt pe pământ cu cei ce cred Lui și lucrării Lui de la sfârșit de timp. Eu am fost dat spre mucenicie de către stăpânii trufași din vremea mea, și am putere acum să umilesc trufia din om. Cu Domnul vin și Lui Îi cer binecuvântare mare ca să lucrez cu biruință de la El pentru paza cea cerească a neamului român, pe vatra căruia stă Domnul cuvântând peste pământ. Aplecați-vă și umiliți-vă și fiți români cuminți, că în cer este scris să fie duh de frăție peste neamul român și nu duhul învrăjbirii, care se vede acum în preajma locului de cârmuire a acestui neam. Eu cer pentru voi de la Domnul duhul învierii voastre, duhul cel umilit, care vă aduce liniște și înviere vouă, și iată, fiecare va lua peste el ceea ce va da în părți, căci Domnul vine și dă acum fiecăruia după faptă, precum este scris. Amin.

Iar Tu, Doamne biruitor prin sfinții Tăi, așează pe pământul român rodul credinței poporului Tău cel din mijlocul lui și rodul rugăciunii lui, și fă-l pe el popor al rugăciunii pentru biruința Ta cea mare, pentru împlinirea venirii Tale acum cu slavă pe pământ, și dă oamenilor de pe pământ cuvântul Tău, care cârmuiește și se slăvește chemând omul la înviere, la duh umilit în om, la voia Ta în om și pe pământ, precum în cer, Doamne, căci vremea este să lucrezi Tu, o, Doamne, și să biruiești Tu, căci ești Domnul Biruitorul, Cel ce este și Cel ce va fi, Domn și Stăpân în cer și pe pământ, Domnul biruinței sfinților Tăi, și ești Domnul slavei, Doamne. Amin, amin, amin.

– Acum, poporul Meu, întărește în tine din zi în zi mai mult lucrarea rugăciunii sfinte pentru biruință sfântă peste neamul român, căci lupta e grea, iar Eu, Domnul, cu tine lucrez, și cuvintez în mijlocul tău și împlinesc. Este scris în Scripturi așa: «Cei ce stați în casa Domnului, în curțile Domnului, laudați și binecuvântați pe Domnul, căci El este bun și mare peste toți dumnezeii, și toate câte voiește Domnul, face în cer și pe pământ, că binecuvântat este Domnul în Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim».

O, în casa Mea și în curțile Mele cu tine laudă-Mă și te roagă Mie, poporul Meu, și aceasta să fie lucrarea ta în curțile Mele cu tine. Am făcut din tine unealtă a Mea, poporul Meu. Unii pe alții îndemnați-vă să ascultați de tot cuvântul Meu și să-l împliniți, fiilor. Unii pe alții îndemnați-vă la duh de rugăciune cu cerere în ea, fiilor, și la duh umilit în voi, duhul rugăciunii, duhul învierii, duhul care cere la Dumnezeu, o, fiilor. Iar Eu, Domnul, voi fi și voi împlini cuvântul Meu și glasul rugii voastre pentru împlinirea cuvântului Meu peste pământ, căci Eu sunt Cel credincios și adevărat, Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

23-04/06-05-2007